

Ουρανός και Θρόνος

Αλήθεια, τί φυσικότερο από το να φυλάνε νύχτα τα πρόβατά τους στα βουνά μερικοί ποιμένες ,για να μην τους τα φάει ο λύκος;

Και τί φυσικότερο , όταν άκουσαν μια ολόκληρη στρατιά αγγέλων να υμνούν τον Θεό και να λένε: «Δόξα έν ύψιστοις Θεῷ και έπί γῆς ειρήνη ένάνθρωποις εύδοκία» , να θελήσουν να ιδούν τι συμβαίνει;

Και τί φυσικότερο από το να τρέξουν αυτοί που πηδούσαν τα λαγκάδια σαν τα αγριοκάτσικα που εποίμαναν, να ιδούν τον Θεό, που, όπως τους είπε ο άγγελος , κοιμόταν στο παχνί ενός σπηλαίου - σταύλου, με μορφή νεογέννητου βρέφους;

Και τί ακόμη φυσικότερο , από το ότι Τον προσκύνησαν; Πράγματι, τί φυσικότερο; Αν ήσουν συ στην θέση των ποιμένων της Βηθλεέμ , και αξιωνόσουν να ακούσεις την υμνωδία των αγγέλων και να ιδείς τον άγγελο και να σου αποκαλύψει το μέγα μυστήριο της ενανθρωπίσεως του Θεού, τί θα έκανες; Δεν θα έκανες το ίδιο; Και αν όχι , η ενέργειά σου δεν θα ήταν δαιμονιώδης , μαρτυρία και απόδειξη κάποιας τρομερής και πρωτόφαντης εθελοτυφλίας;

Ένας φιλόσοφος, ο Πασκάλ, λέγει : Ο άνθρωπος πιστεύει με απλότητα και φυσικότητα. Και αγαπά με απλότητα και φυσικότητα . Η απιστία και το μίσος είναι πλαστά και τεχνητά. Και κάτι ακόμη. Είναι και αφύσικα. Ή, μάλλον καταστάσεις «ανώμαλες», διαστροφές!

Αλήθεια! Μήπως είναι έτσι τα πράγματα; Θέλεις να το ιδείς αυτό καθαρά και να το διαπιστώσεις;

Σκέψου. Έχεις το θάρρος να πας να ιδείς τον Χριστό στη φάτνη; Μπορείς να πας κοντά Του; Μήπως υπάρχει κάποιο τείχος , που σε χωρίζει από την φάτνη; Κάποιο πάθος , κάποια βρώμικη επιθυμία;

Αν ναι, η άρνησή σου να πας κοντά Του είναι φυσική; είναι απλή; Ή μήπως είναι αφύσικα ανώμαλη, διεστραμμένη; Βλέπετε; Οι ποιμένες είχαν απλότητα και φυσικότητα. Γι' αυτό και επίστευσαν και είδαν .

Η απλότητα και η φυσικότητα είναι η συνισταμένη της καθαρής συνειδήσεως. Ή μήπως όχι; Για ρώτησε με απλότητα και φυσικότητα την καρδιά σου!

Ναι. Γι' αυτό λέμε, ότι πρέπει να κάμωμε την καρδιά μας φάτνη, να κατοικήσει ο Χριστός. Τότε η φάτνη μεταβάλλεται. Γίνεται ουρανός και θρόνος.

Μυστήριο ξένον ορώ και παράδοξον!

Ουρανόν το σπήλαιον.

Θρόνον χερουβικόν την παρθένον.

Την φάτνην χωρίον,

εν ω ανεκλίθη ο αχώρητος,

Χριστός ο θεός.

Ναι, «ου του παντός» , να μπορεί να τον πιστεύει και να τον δοξάζει!

Πηγή: «Δίψα για ζωή»

Μητροπολίτου Νικοπόλεως

ΜΕΛΕΤΙΟΥ

Έκδοση

Ιεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως- eisdoxantheou-gk.blogspot.gr